

3. Mit is jelent pontosan a szeretet? Mi a tartalma? Mikor, hol, hogyan és kikkel szemben kell alkalmaznunk? Egyáltalán: van még értéke ennek a szónak egy olyan korban és társadalomban, amikor még a "csapból" (médiából) is a kenetteljes "szeretet-szöveg" folyik? (Nem kevesen vannak, akiket ez idegesít és még inkább visszatetszést kelt bennük, amit sokszor a szeretet nevében művelnek egymással az emberek.) De ettől függetlenül is: bizony nagyon nehéz egy adott szituációban megfelelő tartalmat találni annak, hogy akkor és ott pontosan mi következik a szeretetelvből?! A dolog ugyanis egyáltalán nem fekete, vagy fehér, miként ez Sánta Ferenc: Az ötödik pecsét című, filozófiai regényéből is kiviláglik. Nagyon leegyszerűsítve: hétköznapi emberek beszélgetnek arról, hogy egy elméleti, rabszolgatartó korból vett történetben vajon lenne-e elég erejük az erkölcsileg jót, a megalázott rabszolga sorsát választani a hatalmával visszaélő rabszolgatartóval szemben? A kocsmái beszélgetésből pedig az derül ki, hogy ezek az egyszerű emberek (egy kivételével) nagyon őszinték és sokkal kevesebbre tartják önmagukat, mint amire aztán valójában képesek a borzalmas valóságban, így végül beteljesednek az evangélium (kissé módosított) szavai: "senkinek sincs nagyobb szeretete annál, mint aki életét (vagy elveit és önbecsülését) adja (fele)barátaiért".

Összefoglalva: a szeretet megnyilvánulásait nem lehet paragrafusokba önteni, mert minden egyes helyzet egyéni mérlegelést, belátást és hosszú távú gondolkodást kíván! A fenti tanítást még kevésbé lehet parancsként értelmezni és legkevesbé ily módon továbbadni, mivel ez csak személyes életpéldánk segítségével történhet. Végül pedig nap, mint nap, minden erkölcsi helyzetben döntenünk kell a szeretet mellett, vagy ellen: szabadon, tehát nem Isten büntetésétől rettegetve, hanem azt szem előtt tartva, hogy az adott cselekedetünkkel hozzájárulunk-e az emberi lét lényegének kiteljesedéséhez, avagy sem?! Döntésünk helyességét, amennyiben "volt gyerekszobánk", segítheti szubjektív lelkiismeretünk szava, de ellenkező esetben gátolhatja is. És lehet, hogy nem mindig tudunk majd jó döntést hozni, de sohasem késő - a következő helyzetben ismét tiszta lappal indulunk. És ez a fentiekben idecitált elveszett (és megkerült) bárányról szóló példázat igazi mondanivalója! Szeressünk tehát életformaszerűen, bátran és csöndesen, nem hivalkodón – ehhez kérem mennyei Atyánk segítségét!

Vincze Péter, Szár